

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XVIII. évfolyam 3. szám - 2008. november 20.

EMLÉKEZTETŐ

az Iskolatanács 2008. október 21-i üléséről

Jelen voltak:

Osztály	Diákok	Szülők
HaRibó	–	–
MannA	Tóth Csenge	Dede Katalin
Hoppá	Szabó Katinka	–
ZOÉ	D'Angelo Dorotea	Szabó Juli
CLASS	Sebők Luca	Mezei Judit
NEON	–	Halmos Júlia
Poligon	Fekete Dorottya	–
ADSL	Pivarnyik Balázs	–
Színe-JáVa	–	Farkas Éva
TiBor	Krabót Zsófi	Lázár Péter
GamMa	Csákány Dorottya	Zsibrita Ildikó
Non-stop	–	–
ALL-GO	Roder András	–
euFóriA	–	Gavló Zoltánné
e-GYIK	–	Báder Zsuzsanna
KARMA	Novák Lilla	Palotás Valéria
(P)Olympos		Andrasev Brigitta
Wefi	–	
WeKing	–	
JOB	–	
Tanerők	Fekete Ádám, Jakab Judit, Kalina Yvette, Szász Kata	
Vendégek	Dévényi Rita, Fekete Zsófia, Gavló Zoltán, Kenesei Bálint, Molnár Péter Miklós	

Napirend:

- 1.) új IT képviselők bemutatkozása
- 2.) beszámoló a nyári felújításokról
- 3.) késések, hiányzások, javaslatok

2.) A felújításokkal kapcsolatban Yvette ismertette az eddigi eredményeket:

- közel 10 millió forintot költöttek a termék felújítására (A22, A01, A02, B22 stb.);
- kifestették az A épület II. emeleti folyosóját;
- a napközi megújult;
- pihenősarkokat alakítottak ki;
- a padok, szekrények megtisztultak;
- komfortosabbá, lakhatóbbá váltak a termek.

A felújítások folyamatosan folytatódni fognak.

A diákok kérdésére, hogy miért volt szükség a TiBor és ADSL osztálytermeinek átfestésére, Yvette azt válaszolta, hogy az A01 és A02 terembe kerültek az új hetedikes osztályok, és ez tette indokoltá a felújítást.

Az euFóriA osztály képviselője elmondta, hogy ők annakidején ideiglenesen kerültek a B01. terembe, de azóta is ott ragadtak. Yvette magyarázata szerint ez azért történt, mert nem nyerte el az iskola a további fejlesztésekhez szükséges pályázati forrást.

A NEON osztály képviselője jelezte, hogy náluk az a döntés született, hogy decemberben ők maguk önerőből kifestik az osztálytermet.

Új padfirkák, rongálások nem tapasztalhatók, ami örömdetes. A diákok jelezték azonban, hogy helyenként a frissen festett falakról leperreg a festék, de ez nem rongálás eredménye. Yvette elmondta, hogy tud a dologról, de szerencsére ezek a hibák egyszerűen javíthatók. A falak textilburkolattal vagy lambériával való borítása tűzvédelmi okokból sajnos nem engedélyezett.

3.) A késésekkel, hiányzásokkal kapcsolatban elhangzott, hogy a Politechnikumban immár botrányos a helyzet. Rendkívüli módon elszaporodtak az igazolatlan késések. Iskolabíráóság elé az ügyek 80%-a a késések ill. igazolatlan mulasztások miatt kerül. A probléma osztályonként eltérő, jellemzően mindig ugyanazok a diákok késnek.

Az Aromo szerinti negatív késési rekordok az idei tanévben (másfél hónap alatt!):

151 alkalom: Színe-JáVa

1152 perc: KARMA

A Politechnikum egyik tanulója már 23 alkalommal késett szeptember óta!

A legtöbb késést felhalmozó osztályok: (P)Olympos, e-GYIK, KARMA, Színe-JáVa

A legkevesebbet eddig a Hoppá tanulói késték.

Jellemző vélemények az óráközi késésekkel kapcsolatban:

- poén elkészni;
- a büféből nem lehet időben felérni a második emeletre.

Felvetődött – de nem támogatott – javaslatok:

- a későket a teremben külön helyre ültetni;
- a későket nem engedni be az órára;
- a későket a tanítás után bizonyos ideig bent kell tartani az iskolában.

Egyik tanár által alkalmazott, frissen bevezetett módszer: a későeknek fogalmazást kell írni egy adott, órai témáról.

Általános vélemény:

- külön kell választani a közlekedés miatti, illetve a „csak úgy” késéseket;

– a későket szembesíteni kell a tettükkel és annak káros következményeivel. Javaslatként elhangzott, hogy a notórius késők esetében a tanár tekinthesse úgy, hogy a diák kivette az adott időszakra szóló bérletét. Az IT jelenlévő tagjai elsöprő többséggel támogatták ezt a kezdeményezést. Az IT megfontolásra érdemesnek tartotta azt a javaslatot is, hogy a legkevesebbet késő osztály félévente jutalomban részesüljön.

Napirenden kívül szóba került a szakkörök ügye. Idén a szokásosnál is több szakkör indult, ezekről a szeptemberi Poligráfban tájékozódhattunk. Kiderült azonban, hogy volt olyan szakköri kezdeményezés – francia nyelvtanfolyam –, amelyre a szeptember 30-i határidőig nem gyűlt össze a minimálisan előírt 10 jelentkező, mert azt két külön társaság, egymásról nem tudva szervezte. A határidő után összejött ugyan a 12 érdeklődő, de Yvette megerősítette, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi keret sajnos már felosztásra került, emiatt nincs lehetőség újabb szakkör térítésmentes beindítására. Önköltséges alapon természetesen nincs akadálya a francia szakkör beindításának.

A következő IT ülés időpontja: 2008. november 18. 17:00

2008. okt. 22.

Lázár Péter, szülő, TiBor osztály

KEDVES SZEREPELNI VÁGYÓ!

Idén 2008. DECEMBER 9-ÉN TARTJUK A
SZÖVEGMONDÓ VERSENYT.

A NYUGAT

VALAMELYIK SZERZŐJÉNEK EGYIK MŰVÉVEL
INDULHATSZ.

JELENTKEZNI DECEMBER 1-JÉIG LEHET
A SZAKTANÁROKNÁL

BÁRMILYEN VERSES VAGY PRÓZAI ALKOTÁSSAL,
EGYEDÜL VAGY TÖBBEDMAGADDAL,
AKÁR DALOLVA, HANGSZERES KÍSÉRETTel
VAGY ANÉLKÜL.

A MŰVÉSZETISMERET-TANÁROK

A sport pontverseny állása 2008-2009. tanév, I. negyedév

Pontokat lehetett gyűjteni:

- Pingpong házibajnokság
- Foci szakkör

Fiúk

1.	Cser Bence Balázs	CLASS	36
1.	Féniász Dávid	KARMA	36
3.	Györgyi-Ambró K.	KARMA	31
4.	Koltay Richárd	MannA	27
4.	Nagy Barnabás	We King	27
4.	Paál Benjámín	ADSL	27
7.	Kurucz Krisztián	JOB	24
8.	Regős Pál	Tanerő	22
9.	Stefán Ádám	We King	18
9.	Szabó Máté	MannA	18

Lányok

1.	Polák Stella	e-GYIK	6
1.	Rauscher Eszter	e-GYIK	6
3.	Páldi Veronika	e-GYIK	5
3.	Pálos Kata	GamMa	5
3.	Schwarcz Eszter	ADSL	5
3.	Zahár Fanni	ADSL	5
7.	Meggyesfalvi E.	(P)Olympos	1
7.	Novák Lilla	KARMA	1

Csapatverseny

	Osztály	/fő	Össz.
1.	KARMA	2,72	68
2.	ADSL	1,92	46
3.	We Kings	1,88	45
4.	MannA	1,67	45
5.	Tanerő	1,48	46
6.	CLASS	1,33	36
7.	JOB	1,13	27
8.	ZOÉ	1,04	27
9.	e-GYIK	0,96	25
10.	euFóriA	0,89	24
11.	ALL-GO	0,22	5
12.	GamMa	0,19	5
13.	Wefi	0,10	3
14.	(P)Olympos	0,04	1

	Osztály	/fő	Össz.
15.	HaRibó	0,00	0
16.	Hoppá	0,00	0
17.	NEON	0,00	0
18.	Non-stop	0,00	0
19.	Poligon	0,00	0
20.	Színe-JáVa	0,00	0
21.	TiBor	0,00	0

2008. november 3.

Szabó László, jegyző

Az asztalitenisz házi bajnokság eredményei

Fiú egyéni versenyszámban:

- I. helyezett: Kelemen Dávid (Eufória)
- II.–III. helyezett: Fáth Ádám (e-GYIK) és Kővári Márton (Tanerő)

Lány egyéni versenyszámban:

- I. helyezett: Pálos Kata (GamMa)
- II. helyezett: Páldi Veronika (e-GYIK)
- III. helyezett: Rauscher Eszter (e-GYIK)

Fiú páros versenyszámban:

- I. helyezett: Hárs Gergő (Wefi) és Kővári Márton (Tanerő)
- II. helyezett: Gavló Zoltán és Kelemen Dávid (Eufória)
- III. helyezett: Fábián Péter és Tőkés Péter (Tanerő)

Mindenféle verseny záróakkordjaként az eredményhirdetést szokás említeni, mely tehát a verseny része. Két alkalommal is ki lett hirdetve az eredményhirdetés időpontja, melyen csak Kelemen Dávid és Pálos Kata jelent meg. E rendkívül sportszerűtlen magatartás miatt az eredményhirdetés elmaradt. Akik tiszteletüket tették, és önhibájukon kívül nem jutottak hozzá a megérdemelt jutalomhoz, nálam átvehetik az oklevelüket.

2008. november 12.

Boncz Betti

24 óra.

Röplabda.

13 csapat.

103 játékos.

133 mérkőzés.

4899 pont.

**Legtöbb pont és győzelem: Nyuszi és az Öregfiúk.
 (Haragh Zsófi, Csapi Andris, Csoppy, Takács Marci,
 Erdély Andris, Ránki Dani, Preiszner Miklós)**

**Előbb-utóbb Guinness-rekordot döntünk!
 (55 óra)**

**Köszönet a résztvevőknek, a nézőknek,
 valamint Sáfrán Katinak és az Érted Rt.-nek.**

Baloo és MrBlack

ENGLISH CORNER

ACKNOWLEDGEMENT

Can you remember the letter to Tim from last month's Poligráf? It was written by Kata Bródy from NEON. We are sorry for not including it last time.

STUDENT JOURNALISTS

You can read two articles written by Poli students. Their task was to write an article about one of their group mate's autumn holiday in a proper "article style" AND in an exciting way, no matter how boring the holiday was.

Horrible Holiday

by Tóth Csenge (Manna)

Kristóf went to his grandparents. It was awfully boring. It's a typical situation if you don't want to hurt your grandparents but you are bored the whole time.

– I like my grandparents, but they are old and they don't know what things interest me – said Kristóf.

He drew the whole time and waited for the end of the holiday.

The Relationship of Benő and the bed

by Dora Veto (Poligon)

The autumn break started, and the 15 year-old Benő Bognár's first thing on the To-do list was "to sleep".

Benő wanted to follow the list, so he lay down on his bed, and slept for hours.

He woke up with a start at around 11:00 PM, because he knew it's time to play! So he started to play with his favourite computer game, called CSS:2.

Bognár told us that there weren't many problems with the break, but he also said this: "The only problem was that when I was playing on the computer sometimes I had to scratch my back. While I was scratching someone in the game shot my player in the head!"

After this comment Bognár swore a bit for us, because of the thought he was killed in the game.

A QUIZ – A CHANCE TO WIN!

Send the correct solutions to the 10 questions below to heckagi@poli.hu AND krana@poli.hu. The first 3 to send the correct answers win a prize!

GCSE for idiots

In England, secondary school students take GCSE (similar to the "Érettségi") at the age of 16.

Below you can read an unusual GCSE.

Vocabulary:

- to outline – felvázol
- feature – tulajdonságok, jellemző vonások
- big hand – nagymutató (órán)
- little hand - kismutató(órán)
- commandment – parancsolat

Time allowed: three weeks.

Do not write on both sides of the paper at once.

1. Outline the most important features of astronomical theory under the later Babylonian empire OR Give the first name of Ringo Starr.
2. Would you ask William Shakespeare to ...

A. build a bridge	B. go sailing with you
C. lead an army	D. write a play?
3. What time is it when the big hand is on one and the little hand is on twelve?
4. How many commandments (approximately) was Moses given?
5. Spell 'psychoanalytically'.
6. Six kings of England have been called George, the last being George the sixth. Name the previous five.
7. Can you explain Einstein's special theory of relativity? (Answer yes or no.)
8. How long did the Seven Years' War last?
9. Which is the odd one out: cat cat saxophone cat?
10. Who wrote Beethoven's fifth symphony?

(Anonymous)

BLOOPERS

- to the electrical department = az elektromos osztályba (instead of: az elektronikai osztályra)
- fist = ökör, marha (instead of: ököl)
- disaster = útlefél (instead of: katasztrófa)
- important = importált (instead of: fontos)
- discussion = gusztusatlanság (instead of: beszélgetés, megbeszélés)

IRODALMI HÁZIVERSENY

AZ OKTÓBERI FORDULÓ MEGFEJTÉSEI

I. Mit csinál, aki

1.	abrichtol?	egyenget, igazít, kiképez, fenyít
2.	ácsingózik?	áhítózik, sóvárog
3.	adaptál?	átdolgoz
4.	adoptál?	örökbe fogad
5.	affektál?	kényeskedik, mesterkéltten viselkedik
6.	agnoszkal?	holttestet azonosít
7.	akkumulál?	felhalmoz
8.	analizál?	elemez
9.	animál?	lelkesít, serkent, élénkít
10.	annotál?	feljegyez, kivonatol, jegyzetekkel kísér
11.	apol?	csókol
12.	apprehendál?	neheztel, zokon vesz
13.	artikulál?	tagolt beszédhangokat képez
14.	aspirál?	törekszik, pályázik
15.	asszimilál?	magához hasonlít, magába olvaszt
16.	asszisztál?	segédkezik
17.	asszociál?	képzettársítást végez
18.	átall?	szégyell
19.	avanzsál?	előlép
20.	avizál?	figyelmeztet, előre értesít

II. Hatból tizenkettő

A következő hat név valójában tizenkét alkotót rejt: Gáspár Viola, Török Albert, Magyar Balázs, Horváth Gergely, Kovai Csongor, Lengyel Tamás. A helyes nevek a megadott műcímekkel párosítva:

1. Albert Gábor: Hol vannak azok az oszlopok?
2. Balázs Anna: Az első asszony
3. Csongor Rózsa: Tanúvallomás
4. Gáspár Margit: Láthatatlan királyság
5. Gergely Mihály: Karambol, cserbenhagyással
6. Horváth Dezső: A tizedik ember
7. Kovai Lőrinc: Föld, kenyér, szabadság
8. Lengyel Péter: Cseréptörés
9. Magyar Bálint: A Magyar Színház története
10. Tamás Menyhért: Mérleges idő
11. Török Tamás: A vértanú
12. Viola József: Majd gondolj rám is

Megfejtők:

**Balog Peti (Hoppá), Debreczeny Flóra (All-go),
 Gedeon Edit (Polygon), Kozányi Hédi (Színe-Jáva),
 Máthé Lőrinc (Hoppá), Máthé Zsófia (Manna),
 Olti Dóra (Zoé), Rékasi Vivien (Hoppá)**

GRATULA!

NOVEMBERI forduló

Leadási határidő: 2008. december 1.

I. Olümposzi fáma (25 pont)

A következő kérdések valamiképpen az antik görög kultúrához is kapcsolódnak.

1. Az egyik Zeusz-templom ránk maradt oromzata a kentaurok és lapithák harcát ábrázolja. Hol volt ez a templom?
2. Hogyan hívták a görögök és ma hogy nevezik az Európa és Ázsia közti tengerszorost?
3. Ki az a nimfa, aki Apollón szerelmi ostromától menekedve babérfává változott?
4. Mi volt Aszklépiosz jelvénye? Hol látható napjainkban?
5. Hol tartanak Poszeidón ünnepséget még ma is Szilveszterkor?
6. Akhilleusz majdnem sebezhetetlen volt, Trójánál mégis elesett. Hol volt a sebezhető pontja, Ki ölte meg?
7. Zephir, a nyugati szél segítette az egyik Tróját ostromló görög királyt a hazajutásban. Vajon melyiket? Melyik szigeten lakott?
8. Ki volt az a magyar ízlés-, nyelv- és stílusreformer, aki Hébe címmel folyóiratot is szerkesztett?
9. Csokonai egyik művében szerepel Hébé, az ifjúság istennője, hogy bájjal és kedvességgel ajándékozza meg a dámákat. Melyik műről van szó?
10. Mi lehetett a nektár, és mi az ambrózia (azon kívül, hogy az istenek itala, illetve eledele)?
11. Egy latin vígjátékíró ránk maradt komédiájában Zeusz ugyan elcsábítja Alkménét, de az asszony akkor már földi férje gyermekét hordja méhében. A mű címe: Amphitruon. Ki a szerző?
12. A magyar mondavilág hogyan hívja a Tejutat?
13. Prométheusz kiszabadításának és utolsó éveinek történetét a hatvanas években egy magyar prózaíró is megírta A Prométheusz-rejtély címmel. Ki ő?
14. Egy híres amerikai író egy kisvárosi tanár megpróbáltatása krónikájának szimbolikus szereplője Kheirón. A mű címe: A kentaur. Vajon ki ez az író?
16. Hogy hívják azt a kentaurt, akinek tette a romlást hozó ajándék jelképe?

15. Kik azok a zeneszerzők, akiket meghihletett Prométheusz mítosza? Egyikük egy nyitányt komponált Viganó balettjéhez, a másik egy – a múlt századfordulón élt – orosz muzsikus, aki nagyszabású szimfóniát szerzett, és a harmadik egy magyar zeneszerző, aki 1850-ben is írt szimfóniát, melynek első változatát Herder Prométheusz-előadása előtt mutatták be. Kik ezek a zeneszerzők és mik a műcímeik?

II. A könyv (18 pont)

1. A Kr.e. 7. századbéli ninivei könyvtárban több tízezer ékírásos agyagtáblát őriztek. Ki volt a tulajdonosa ennek az ókori bibliotékának?
2. Ki volt az a francia tudós, aki megfejtette az ún. rosette-i kő feliratait?
3. Hogyan nevezték (hibásan!) Magyarországon a pergamenre készített nemesi kiváltságleveleket?
4. Az ókor leghíresebb, I. Ptolemaiosz által az alexandriai Muszeionban alapított könyvtárának mi lett a sorsa?
5. A legrégebbi, latinul készült, fennmaradt magyar kódex, a Gesta Hungarorum szerzője, az ismeretlen nevű Anonymus valószínűleg III. Béla király jegyzője volt. Szobra a Városligetben áll. Ki a szobor alkotója?
6. A 14. századtól terjed a papírkódexek készítése a pergamen helyett, amelyeket keretrajzokkal, miniatúrákkal stb. díszítettek. Mi az iniciálé?
7. Az európai könyvnyomtatás Gutenberg nevéhez fűződik, de igazi feltalálói – ahogy a papirosé is – a kínaiak voltak. A 11. századtól használtak szétszedhető – agyagból kiégetett – betűket. Vajon hol használtak először fémbetűket?
8. A magyar corvinák Mátyás király címerállatáról kapták elnevezésüket. Mi volt ez a címerállat? Mi a corvina névmagyarázata? (2 pont)
9. Ki volt az a német származású római nyomdász, aki 1473-ban kiadta a Chronica Hungarorumot, az első latin nyelvű könyvet Budán?
10. A 16. század közepén Huszár Gál megalapította Debrecenben azt a nyomdát, amely napjainkban is működik, és többek között a Szépirodalmi Kiadó Magyar Remekírók sorozatát gondozza. Mi a nyomda mai neve?
11. A Pázmány Péter által alapított Egyetemi Nyomda a 18. század végén települt át Budára. Itt készült a Pesti Divat című lap első évfolyama is, amelynek főszerkesztője Vahot Imre volt. Ki volt ekkor a segédszerkesztő?
12. A 19. század közepén nagy jelentőséggel bíró Landerer–Heckenast-féle nyomda 1873-ban részvénytársasággá alakult, és Franklinról nevezték el. Az rt. első elnöke Hunfalvy János lett. Kik követték őt az elnöki székben?
13. 1868-ban alakult az Athenaeum Irodalmi és Nyomdai Részvény Társulat, melynek 1919-től Sárközi György költő lett az egyik lektora. Hol és mikor halt meg Sárközi György? (2 pont)
14. A Révai testvérek 1880-ban alapították meg a 21 kötetes Révai Nagy Lexikonát is megjelentető kiadójukat. Milyen kapcsolat fűzi a Révai Könyvkiadót a Szépirodalmi Könyvkiadóhoz?
15. Gyomán alapította 1882-ben nyomdáját a modern művészi könyvtervezés és könyvnyomtatás kiváló mestere és úttörője, aki könyvkötősegédként kezdte pályáját. Ki ő?
16. Az Egy könyvtár hétköznapijai című munka az Egyetemi Könyvtár történetét és életét mutatja be. Ki a mű szerzője?

NÉZŐKÉPZŐ
FILMES önképzőkör

FILMKLUB

november 24. *WERNER HERZOG*

GRIZZLYMAN

december 8. *RICHARD CURTIS*

I g a z á b ó l s z e r e l e m

Az osztályügyeletek értékelése

Osztály	kötelező feladatok (max. 15 pont)	szabad szolgáltatások (max. 30 pont)	Összesen (max. 45 pont)
e-GYIK (12.)	7	10	17
KARMA (12.)	4	0	4
(P)Olympos (12.)	6	12	18

Teremtéstörténetek színe-java

Az alábbiakban három olyan írás olvasható, amelyben a szerzők a világ keletkezésének és az ember teremtésének történiáját mondják el, ahogy ők elképzelik.

Réges-régen, még mielőtt az ember megszületett volna, istenek uralták a világot. Egy egekbe nyúló hegy tetején, a Himalájáson laktak. Semmilyen élőlény nem közelíthette meg ezt a pontosan 8848 méter magas lakhelyet. Az istenek egy hatalmas, kétépületes palotában laktak egy óriási fennsíkon, amelynek neve Polifónia volt. Unatkozásuk elűzésére lazító gyakorlatokat végeztek, méhecskeszámláson vettek részt, nektárkészítést tanultak, és dolgaikon elmélkedtek. Így teltek napjaik az idők kezdete óta.

Régi szokásukhoz híven időnként nagy lakomát csaptak, ahol megünnepelték saját létezésüket és boldog semmittevésüket. Az összejöveteleken mindig a főisten ült az asztalfőn, de egyszer tragikus módon begörcsölt a lába a lazító gyakorlatok közben, és belezuhant a nektárgyűjtő medencébe. Istentársait megrázta ez a veszteség, és bánatukban egy időre lemondtak a nektárgyűjtőtegről. Fájdalmuk enyhültével visszatértek régi szokásaikhoz, és újult erővel kezdtek neki a különleges esemény megszervezésének. Hosszas készülődés után egy hatalmas asztal került a sík harmatos fűvére. Köröskörül szentjánosbogár-lámpások fénye világított, és a tücskök halk ciripelése tette varázslatossá az estét. Az istenek mind legszebb méhszárnyruhájukat öltötték föl,

és sanda pillantásokkal méregették társaik hasonló öltözékét. Az asztal a legfinomabb égi ételektől és italoktól roskadozott. A megjelentek nagy tolongás után végül kényelmesen elfoglalták helyüket, és döbbenten vették észre, hogy hét társuk állva maradt. A hetek, akik nem jutottak ülőhelyhez – név szerint: Peace, a békesség istene; Literatureosz, a művészetek istene; Medicina, a gyógyítás istene; Olimpikosz, a sportolás istene; Csalafintusz, a kreatív problémamegoldás istene; Natúra, a természet istene; Família, a család és a szeretet istene – elszánt tekintettel meredtek egymásra. Mindannyian a főisten helyére, az asztalfőre pályáztak. Hatalmas vita kerekedett. Mindenki a saját igazát bizonygatta, miközben a már helyet foglaltak érveket kiabáltak be egyik vagy a másik állva maradt oldalán.

Peace azzal érvelt, hogy eddig mindig sikeresen elsimította a viszályt a perlekedők között. Csalafintusz arra hivatkozott, hogy a nagyon nehéz helyzeteket mindig az ő útmutatásával oldották meg. Medicina rávilágított arra a tényre, hogy nélküle valószínűleg a fél isteni társadalom betegségekben szenvedne. Natura megemlíttette, hogy az isteni virágoskert szépsége az ő keze munkájának köszönhető. Olimpikosz a saját érdemeinek tekintette, hogy az istenek a reggeli kürtszó hangjára mind testedző gyakorlatokba fognak. Família a rá jellemző kedvességgel közölte, hogy az isteni családok megteremtődése nagy részben az ő áldozatos munkájának eredménye. Végül pedig Literatureosz felhívta a hallgatóság figyelmét arra, hogy ne feledjék, a palota könyvtára és a keretbeli szobrok csodálata mennyi boldog órát szerzett mindenkinek.

A vita hosszú időn keresztül tartott. Érvek és ellenérvék csaptak össze. Végül Dorong, az eddig ülő háborúisten emelkedett szólásra. A sok csatában edződött harcosok tapasztalatával javasolta, hogy az istenek egy igazi erőt próbáló versenyben mérjék össze tudásukat, és azzal döntsék el, hogy kit is illet a főisteni rang. Javaslat a főzőverseny volt. Hite szerint ugyanis ez a feladat nemcsak az erőnlétet és a testet teszi próbára, hanem a szellem és a tudás mércéje is. A versenyzők rövid gondolkodás után beleegyeztek a megmérettetésbe. A szabályok szerint egy tetszőleges méretű kondérba kell nektárt készíteni. A győztes meg fogja kapni a minden idők legjobb nektárkészítője címet, amivel együtt az istenek vezetőjévé is válik. A versenyt hajnalhasadtára írták ki.

Már pirkadatkor nagy tömeg verődött össze a kijelölt tisztáson. Némi idő elteltével a mérkőző felek is megjelentek. Arcukon a harcba indulók elszántsága tükröződött. Üstjeiket sorban elhelyezték, majd a hozzávalók kikészítése után feszült figyelemmel várták az indító kürtszó hangját. Szinte egyszerre láttak neki a feladatnak. Olimpikosz testi adottságait felhasználva jóval több alapanyagot halmozott fel üstje mellett. Medicina különböző gyógyfüvekből nyert esszenciát csöpögtetett a gőzölgő főzetbe. Literatureosz a könyvekből nyert ősi tudást felhasználva, kis versikéket mormolva próbált jobb eredményt elérni. Natura a méhekkal való konzultáció után, útmutatásaikat követve adagolta az alapanyagokat. Csalafintusz egy álmatlan éjszaka után rájött, hogy az anyagok sorrendje felcserélhető, és így a főzet finomabb lesz. Peace fehér galambok buzdító turbékolására, ütemesen kavargatta az ínycsiklandozó illatokat árasztó készítményt. Família a családok lelki támogatását élvezve, teljes nyugalommal végezte a kirótt feladatot.

Amikor a főzetek elkészültek, a zsűri elé vitték őket. A zsűribe a következőket választották be: Dorong, Lover, a szerelem istene; és Ravasz, a furfangosság istene. A zsűri félrevonult, majd hosszas tanakodás után bejelentették, hogy nem tudtak döntésre jutni, mivel mindegyik elkészült főzet ugyanolyan jóra sikeredett. Az általános felháborodást megelőzendő, Ravasz felszólalt, és egy furfangos megoldást javasolt. Azzal az ötlettel állt elő, hogy a legtapasztaltabb és legbölcsebb istent válasszák meg. Mindenki számára nyilvánvalóvá vált, hogy ez csak Poli lehet. Poli, aki legidősebb révén az összes isten szakterületéhez konyított valamicskét, készséggel elfogadta a jelölést, majd a vitázó feleket kibékítő javasolta, hogy versengés helyett inkább béküljenek meg egymással, hogy hasznosabban tudjanak cselekedni. Első feladatként pályázniuk kellett, hogy mivel foglalják le magukat.

Sok sikeres pályázat született, de végül Natura ajánlatát találta a bizottság a legkedvezőbbnek. Ebben azt javasolta, hogy teremtsek meg az embert, és a számára kedvező környezetet, majd egyfajta koordinátorként felügyeljék azt. Poli beleegyezett az ajánlatba, és rögvést hozza is fogtak a munkához. Kilencszer kelt fel és bukott alá a nap, mire az ember a hegyet körülvevő felhőkből megszületett. Az istenek saját tulajdonságaikkal ruházták fel: Bölcsességgel és a tudásra való törekvéssel, ravaszszággal, kreativitással, szerelemmel és a család szeretetével, az elesettek gyámolításával, a természettel való együttéléssel, a másokkal való versengéssel. És végül a béke szeretetével és a háborúra való törekvéssel.

Így született meg az ember, aki ezekkel a tulajdonságokkal felvértezve később annyi bonyodalmat okozott, és azóta is rengeteg munkát ad az isteneknek.

És így lett a világ

Kezdetben volt a Semmi Hangja. A Semmi Hangjából született meg a két ősisiten, Dallam Apa és Anyag Anya. Ők ketten hatalmas szerelemben lebegtek együtt a világmindenség végtelen, hangos csendjében. Évszázadokig csak ketten voltak, együtt töltötték minden idejüket. Ám azután szépen, lassan az üresség érzése kerítette hatalmába mindkettejüket. Úgy gondolták, alkotnak valamit, valamit saját testükből és lényükből, valamit, ami jelképezi őket magukat és szerelmüket.

Először létrehozták a földet, az eget, és a vizet. Anyag Anya megformálta őket, Dallam apa pedig megtöltötte őket saját, egyedi hangjukkal. Anyag Anya és Dallam Apa így már sokkal jobban érezték magukat, nap mint nap a föld, a víz és az ég között repkedtek. Több száz évet éltek így le, ám akkor megint eltöltötte őket a hiány érzete, úgy gondolták, alkothatnának még többet. Ketten együtt – mint a földet, vizet, eget – megalkották a növényeket. De mivel látták, hogy a víz nem elég nekik, teremtettek a növényeknek Napot, éjszakára pedig Holdat és Csillagokat. Így még jobban érezték magukat, mint az előző munkánál, most még több időt éltek le együtt alkotásaikkal. Akkor azonban jött az a jól ismert érzés... Valami még mindig hiányzott. Sokat töprengtek, tanakodtak, mivel töltsék meg ezt a földet, és végül megteremtették az állatokat. Ez már nagyobb feladat volt, Anyag Anyának sokkal bonyolultabb testeket kellett létrehoznia, Dallam Apának pedig sokkal egyedibb hangokkal kellett életet lehelni ezekbe a teremtményekbe. Már nem csupán egy természetes zajjal ajándékozta meg őket, hanem a hangképzés csodájával is. Innentől kezdve még változatosabb,

még csodálatosabb hangok röppentek fel innen-onnan a földről, miközben Anyag Anya és Dallam Apa felette repültek. Dallam Apának azonban szöveget ütött a fejébe valami. Talán létre tudnának hozni egy olyan lényt, amely nem csak ösztönösen létezik a világban, egyedi hangjával tájékozódik, párt keres, segítséget hív... Akart egy lényt saját mintájára, akinek a Dallam a lelkét alkotja. Hogy mi ez a lélek? Dallam Apa egyszerűen nem tudta megfogalmazni, de érezte, ha sikerül létrehoznia (márpedig meg volt győződve, hogy ez most biztos menni fog), akkor valami olyan csodát alkot, ami az egész Földön uralkodhat. A világ alapja a Zene lenne. Minden nap újabb és újabb dallamok íródna, hangszerek hangja töltené be az egész világot, értelmet nyerne minden. Dallam apa hétszáz éven keresztül gondolkodott, tervezgetett, pontosan kidolgozta mesterművének minden apró részletét, és mikor elkészült vele, odaállt a tervvel Anyag Anya elé. Anyag Anya

különösebben nem vágyott erre a valamire (neki már az állatvilág is elég volt), de ellenére sem volt, így hát beleegyezett, és közös, hatalmas erővel megalkották az embert. Az ember furcsa lény lett, Anyag Anyának nem tetszett, olyan butácskának látszott. Dallam Apa azonban meglátta benne a lehetőséget, így aztán minden nappalát és éjjelét az emberekkel töltötte, taníttatta őket, titkon fülükbe súgta a megoldást, ha épp megakadtak, vagy kihúzta őket a bajból adott esetben.

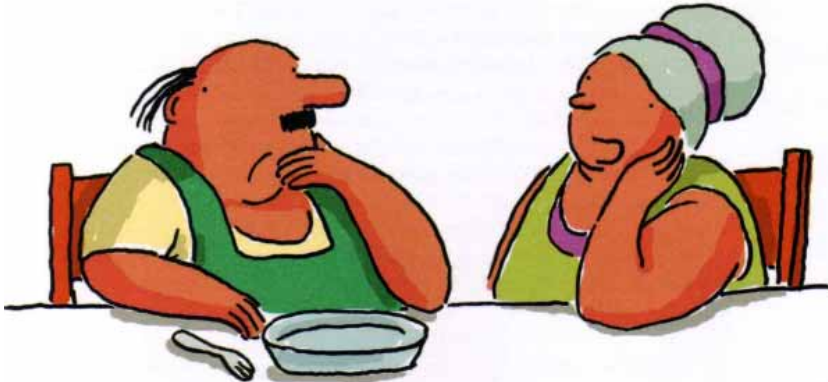
Mikor már jelentős idő eltelt, és Dallam Apa még mindig csak az emberekkel foglalkozott, Anyag Anyában elkezdett fortyogni valamiféle keserű düh, amely rosszabb volt minden eddigi érzésnél, amit Anyag Anya valaha is észlelt igen hosszú élete során, és ez bizony a féltékenység volt.

Mindennap titokban követte szerelmét, és sértődötten nézte, ahogy az semmiféle büntudatot vagy kényelmetlenséget sem érez amiatt, hogy őt otthagya teljesen egyedül. Egy idő után bizony megelégtelt az állapotot, és megmondta Dallam Apának, hogy ha nem változtat ezen, ő bizony fogja minden alkotását, minden anyagot, és elhagyja őt örökre, és bizony Dallam Apának nélküle kell boldogulnia.

Dallam Apa először marasztalni akarta, de aztán végiggondolta, és rájött, hogy Anyag Anya úgy is csak hátráltatta, soha nem kedvelte az embereket, irigy volt ötletére, hogy ilyen csodás lényeket hozott létre. Hirtelen úgy gondolta, teljesen jól meglesz ő Anyag Anya nélkül, miért is ne állhatna a világ csupán dallamból? Anyag Anya ugyanígy gondolta. Dallam Apa arcába vágta, hogy ez az egész zenemániája már-már beteges, és a Föld teljes épségben meglenne önélkülé. Nagyon sokáig veszekedtek, mígnem Anyag Anya tényleg elkezdte kivonni a földi teremtményekből az anyagot. Nem maradt más belőlük, csak kósza dallamok, hangfoszlányok, melyek céltalanul kóboroltak a nagyvilágban. Erre Dallam Apa azzal vágott vissza, hogy elkezdte eltüntetni a dallamot Anyag Anya kedvenc lényeiéből, mire azok életelen bábuk módjára dőltek fel ott, ahol e szerencsétlen esemény közben épp jártak.

Évszázadokig dúlt ez a harc, mire meglátták, miféle kárt tettek közös művükben. Eltartott egy darabig, de rájöttek, hogy semmire nem mennek egymás nélkül, egyikük sem érdemesebb a világ irányítására és birtoklására. Ez már csak így van. Van az anyag és a lelke, a zene.

Bakos Lilla, Színe-JáVa

Teremtéstörténet

Mikor még nem volt olyan, hogy Föld... Mikor még nem volt se éjjel, se nappal... Mikor még nem volt semmi, ami ma természetes... Mikor még nem voltál se te, se én... Mikor még nem volt más, csak a végtelenség...

Akkor még volt vége a végtelenségnek. És ott, a legeslegvégén egy hinta lengedezett. Egy egyszerű levél. Mint a tökéletes egység, úgy ült ott rajta Diles, és csak lengett, ide-oda. Élvezte, ahogy a levegő áramlik felé, viszont vissza már nem. Időtlen időig lengett ott, és közben elmélkedett.

Egyszer, mikor kinyitotta a száját, rájött, hogy minek a bölcs szavai, ha nem oszthatja meg senkivel? Mért ne lehetnének, akik meghallgatják? Ekkor Diles leszállt a hintáról, és ebbe az egész világ beleremegett. Fogta a levélhintát és szétszakította négy darabra. Abból a részből, amin ő ült, a saját húsát nekiadva megformálta Neyomot, aki a felesége és a társa lett. A hinta bal oldalára Neyom és a saját vérét csepegette, és egy rózsza nőtt a nyomán. A közepéből pedig előlépett Terwa, a leggyönyörűbb istennő mind közül. Ő volt Diles kedvence. A hinta jobb oldalára pedig ráhullatta a könnyeit és a verejtékét, így megszületett belőle Ribomin, aki a fáradtságos munkát látta a legnemesebbnek. Majd összegyúrta a maradékot, ami a hintából maradt, így született meg Imbon, aki rettentő alacsony és csúnya volt, és ő lett minden fondorlat tudója. Diles hosszú időn keresztül mesélte nekik a bölcsességeit, és ők mind figyelmesen hallgatták.

Egyszer csak Terwa így szólt:

– Diles, a bölcsességed a táplálékom, és tudom, hogy enyém a végtelen. De nincs semmi szép, amiben gyönyörködhetnek,

nincs hely, ahova ha lehajtom a fejem, álmom láthatnám. Teremts hát nekem fákat, hogy kertet alkothassak belőlük. Teremts oszlopot, hogy házat készítsünk.

A többiek meredten néztek rá, hogy ilyet mert kérni. De Diles homlokon csókolta Terwát, és minden, amit a szavaival vagy csak a gondolatával mondott, amit a lelkével látott, valóra vált. Az isteneknek otthona lett hatalmas kerttel. De olyan csodálatos volt, hogy hiába mondanám, úgyse tudnád elképzelni. Benned is ott van ám egy darabja, mert ezt a helyet úgy nevezték: „A lélek gyümölcsöse”.

Dilesnek és Neyomnak gyerekei születtek. Terwa pedig a fák között sétált, és Imbon folyton követte a lábnyomait. Rajongott érte.

Egy nap, mikor Imbon Neyomnak segített, Ribomin egy bokor mögül meglátta, ahogy Terwa harmatban fürdik a rózsái között. Azonnal beleszeretett. Terwa ártatlan volt és gyermeklelkű, így Ribomin hamar elnyerte a szívét. De titokban tartották Diles előtt, a rózsáknál találkoztak mindig. De Imbon féltékeny lett és nem bírta elviselni imádjottja hiányát. Makacs volt és elvakította a düh. Egyszer, mikor Ribomin késett a találkáról, előlépett a bokrok közül és hirtelen egy tövist szúrt

Terwa szívébe, amiből a piros vére ráfolyt a rózsákra, és azok megfeketedtek. Imbon üvöltött fájdalomában. Ribomin is odaért, és nekiesett Imbon torkának. De Terwa, mivel instennő volt, ezért halhatatlan is. Viszont minden csepp kifolyt véréből egyre feketedett a kert.

Diles haragja rettenthetetlen volt, és mint a hurrikán, úgy száguldott végig a fák között.

– Engedd el! – a hangjára leomlott minden fa, és Neyom ott állt a törmelések között. Imbon végre fellélegezhetett.

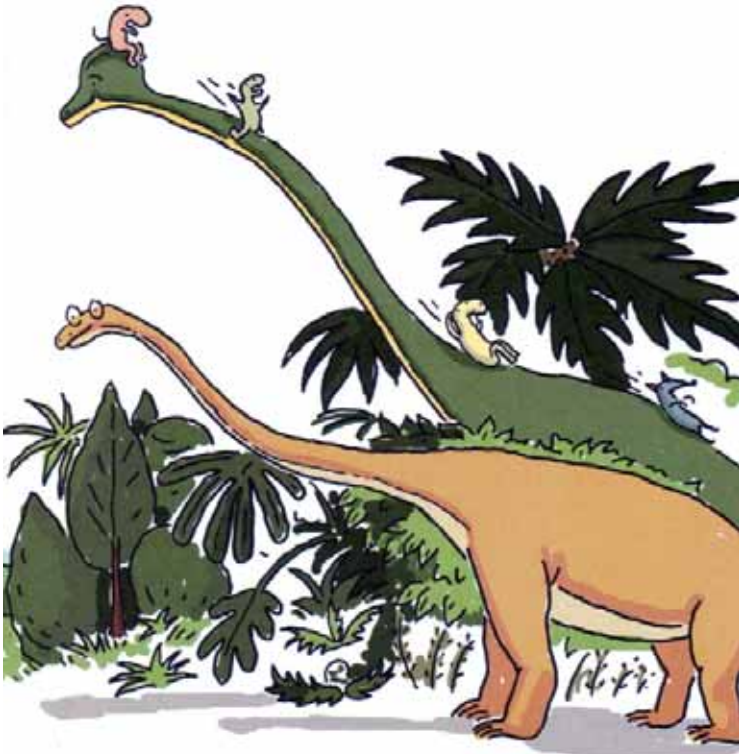
– Halljátok, mit tesztek veletek. Nem érdemeltek további életet.

Ribominből megteremtette a földet, Terwából pedig az eget, hogy örökre el legyenek választva egymástól, csak Terwa

lehulló könnyei juthatnak el szerelmeséhez. Terwa akkor már terhes volt. A gyermekük nem születhetett meg istenként. Az ikermagzataból Diles megteremtette az embert, a férfit és a nőt, az istennő emlékeként. Imbon pedig, mivel elárulta őket, örökké szélként süvít kettejük között és sosem lelhet nyugalomra.

Diles Neyommal együtt bezárkózott a végtelenség végébe, ami azóta lett kerek. Napként és Holdként tartják szemüket a világunkon. Az emlékezetet eltörölték, hogy az emberek soha se tudhassanak a létezésük miértjéről. És hogy akkor én honnan hallottam? Figyelted már valaha, mit süvít a szél?

Fazekas Júlia, Színe-JáVa

HaRibó mesék

A nap születésének mítosza

Régen, még amikor sötétség volt a világon, nem volt se éjjel, se nappal, minden lehangoló volt és sötét. Az emberek nagyon szomorúak voltak.

Egyszer történt, hogy az erdőben született egy madár. Sárga volt a tolla, és olyan fényes, hogy világított. Telt-múlt az idő, és ez a madár egyre büszkébb lett világító aranyásárga tollaira. Addig-addig dicsekedett, pöffeszkedett, amíg fel nem fújódott. Akkor felszállt az égbe. Azóta ott lebeg, és bevilágítja az egész földet, hogy örömmel és léttel töltsse meg.

Hermann Judit, HaRibó

A sarok, a tenger, a mütő és a matek

Egy sarokban ülök. Félhomály. Pici, bútortalan szoba, a falakon furcsa (talán ősi) írásjelekkel, kidolgozatlan, elmaszatolt ábrákkal. Velem szemben résnyre nyitott ajtó. Az egyetlen fényforrás. Ablak nincs. Az ajtón vakító fény szűrődik be, kint sötét árnyak mozognak. Van a szobában valami nyomasztó, valami ijesztő. Mintha csak a falakban is veszély, rejtelmes bántó dolog lapulna. Ki akarok menni. Nem érdekel, mi van odakinn, ennél nem lehet rosszabb. Megpróbálok felállni, de nem sikerül. Lenézek magamra. Kezemen és lábamon nehéz bilincs. Eddig nem volt ott. Hogy került oda? Nagy nehezen feltápászkodom. Az ajtóhoz vonzoló magam, és kilépek rajta.

Hirtelen vakító fény áll az utamba. Egy pillanatig nem látok. Lassan kitisztul a kép. Egy tengerparton állok. A lábam alatt puha homok. Elöttem a gyönyörű, tiszta víz. Gyenge hullámok. Felettem szikrázó napsugarak. Közel s távol senki. Teszek egy pár lépést a víz felé. Megjelenik a családom. Anya, apa és a kisöcsém, Dan. A vízben lubiccolnak. Kacagnak, fröcskölnek. Egy pillanatra megáll rajtam a pillantásuk. Anya bátorítón biccent, hogy menjek be. Bár a bilincsek már eltűntek, és bikini van rajtam, nem megyek. Nem tudok úszni. Szomorúan nézek anyára. Megrázom a fejem. Dan ekkor nőni kezd. Kis karjába izom telepszik, gyermekmosolya viczorba fordul. Egy lépéssel a parton van. Kitér a száját. Azt hiszem, mondani akar valamit. Tévedek. Torkából hosszú sziszegés tör elő, majd egy kígyónyelv bukkan fel. Hátrahökölök. Dan megragadja a karom. Érintése mintha csak tüzes vas lenne. A víz felé ránt.

Egy mütőasztalra esek. Körülöttem orvosok rohangálnak, fura latin szavak harsannak. Hirtelen elnyújtott, éles, visító hang hatol át mindenem. Bántja a fülem. Nem akarom hallani. Magam mellett tapogatózom. Kicsi, négyszögletes, műanyag tárgyat érintek. Földhöz vágom. Még nyekken párat, de már nem visít tovább. Megdörgölöm a szemem. Körülnézek. Nagyon sóhajtok és felülök.

Még meg kell írnom a matek házit...

Szirtes Juli, HaRibó

Az informatika veszélyei

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy informatikus. Egyik nap elromlott a számítógépe. Nézi, nézi, egyszer csak meglátja, mi romlott el. Elmegy a szervizbe.

- Jó napot! – köszön hangosan.
- Helló! Miben segíthetek? – kérdi a szerelő.

– Egy hűtő kéne!
 – Rendben, de cserébe hozza el nekem a belvárosból a laptopomat.

Az informatikus elindul, zötykölődik a buszon, egyszer csak meglátja azt az embert, akitől el kell hozni a laptopot.

- Helló! – köszön az infós.
- Csaó! Mi szél hozott?
- Vinném a laptopot a gépszerezőhöz.
- Ah, az király, de előbb ugorj már el Sebestyénre, és hozd el a videokarim!
- Rendben!

Az informatikus a buszállomás felé veszi útját, ahonnan indul a busz. Fel is ül az egyik járatra. Másfél óra az út. Sebestyén szép város, de most mennie kell a videokártyáért. Pár perc gyaloglás után meg is találja azt a lakást, ahonnan el kell hoznia a videokártyát. Az ajtón egy cetli lóg: „Helló, itt a videokarid, de előbb menj el Burgenlandba, és hozd el a procit!”

Oh, már megint mehet el a jó messze lévő Burgenlandba!

Elmegy a reptérre, ott felszáll egy repülőgépre. Ez eddig a legkellemesebb utazás. Két óra múlva már ott is van. Leszáll és vesz magának egy jegytömböt. Mivel az az ember, akihez tart, a város másik felén lakik, ezért át kell utaznia a városon. Mikor odaér, megcsörren a telefonja.

- Igen, tessék! – szól bele dühösen.
- Halló, hol vagy? – a hang nagyon furcsa akcentussal beszél.

- Én itt vagyok a lakásodnál!
- De én itt vární rád a repülőtéren!
- Oh, basszus. Sietek!
- Pár óra múlva már ott is van.
- Na végre! – kiált hangosan a levegőbe.
- Helló! Mizujs? Odaadnád a processzort?
- Na igen, tudni én adni neked processzor, de kérni téged, menni el gépházért Liberty Citybe.

– Jól van. – mondja enyhén dühösen.
 Felül a következő repülőgépre, amelyik Liberty Citybe megy.

Kapott egy szakadt és gyűrött papírt. Az állt rajta, hogy a Saint Mark bisztróba kell mennie, és ott megtalálja CJ-t, tőle kell elkérni a gépházat. Mikor leszáll a gép, rögtön feltűnik neki, milyen furcsa ez a város. Szemét mindenütt, agresszív emberek. Int egy taxinak, hogy vegye föl, és a taxi azonnal elviszi a Saint Mark bisztróba.

- Benyit, hangos zene fogadja.
- Hol van CJ? – kiált dühösen.

– Jelen – szól valaki hangosan a tömegből, és odamegy az informatikushoz. Fáradt szemével szigorúan néz rá.

– Ki vagy? – kérdezi mély hangon.

– Egy informatikus. Bejártam a fél világot, és most... kérem a gépházat.

– Jó, de előbb...

A mondatot be se tudja fejezni, az eddig viszonylag nyugodt informatikus megragadja.

– Nem megyek senkihez, sehova, add oda a gépházat!

– Oké, ember, nyugi!

Az informatikus elengedi, CJ odaadja a gépházat. Az informatikus elindul vissza a reptérre, a biztonságiak alig akarják felengedni a repülőgépre, amely visszaviszi Burgenlandba. Mire visszaér, az ember ott várja.

– Helló! Ismét én, remél megvan, amiért menni.

– Igen – és odaadja neki a gépházat.

– Oh, végre. Tessék a processzor.

Gyorsan elteszi és indul is tovább a következő repülőgéppel. Sebestyén fölött kiugrik a repülőgépből. Elmegy arra a

lakásra, ahol a cetlit látta. Bekopog és kinyílik az ajtó.

– Tessék a procid!

– Oh, kösz! Itt a videokártyád.

Elmegy a pályaudvarra, ahonnan éppen indul a busz. Amint megérkezik, siet a belvárosba. Ott várja már a srác.

– Na végre! Már két perce várlak.

– Tessék a videokártyád! Most add a laptopot!

– Hát... el kéne menned... a... – mondja dadogva.

Az informatikus megragadja a pulóvert.

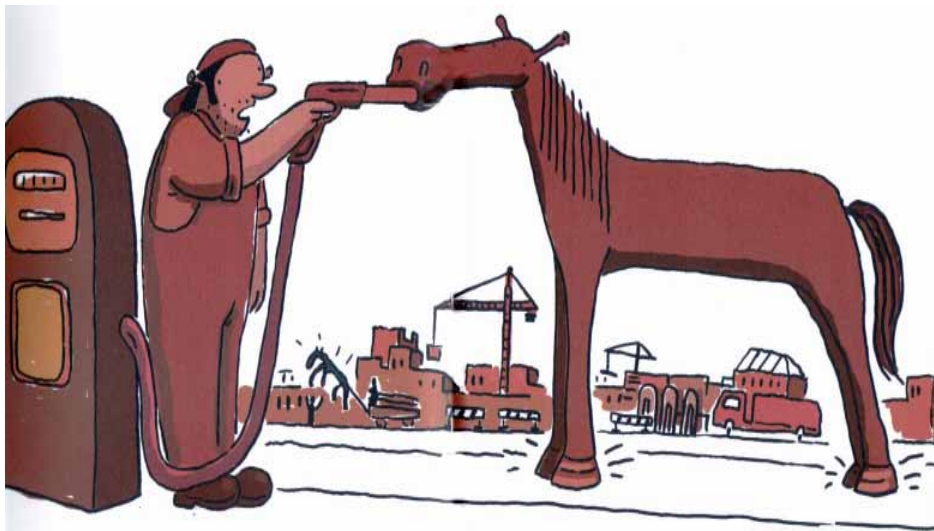
– Azonnal add ide, és nem megyek sehova, senkihez! – sziszegi halkán.

A srác úgy bejedd, hogy rögtön odaadja a laptopot.

Az informatikus felszáll a buszra és elmegy a gépszerelőhöz. A gépszerelőnek odaadja a laptopot, és végre megkapja azt a nyavalyás hűtőt.

Hazamegy, beszereli és bekapcsolja a gépet. A hűtő halkán zümmög.

Tremmel Márk, HaRibó

Çatal Hüyük

A MannÁban társadalomismeret-órán híres ókori régészeti lelőhelyekkel ismerkedtek a diákok. Egyikük így képzelte az életet a híres – Kr. e. 7. évezredből származó – neolitikus török villa-halomban.

Nagyon nehéz ez a sok edény. És így átmászni ezeken a magas létrákon nem könnyű feladat, ugyanis ebben a városban, Çatal Hüyükben – ami azt jelenti, telep-halom – a vályogházak egymás mellé vannak építve, utcák és sikátorok nélkül, és csak létrával lehet megközelíteni őket, mivel az ajtó nem a ház oldalán, hanem a tetején található. Ez azért jó, mert ha valami nagyobb állatnak – amiből melleleg sok van itt – vagy az ellenséges törzseknek támadni van kedvük, mi egyszerűen felhúzzuk a létrákat, és a támadó csak az üres falat látja. Ugyanakkor ez megnehezíti a cipekedést és az átjárást a családtagokhoz. Múltkor is eltörtém a karomat.

A betegségekből amúgy sincs kevés. A vérszegénység és a malária nemrég vitte el apámat. Szegény embernek amúgy is ízületi bántalmak voltak, de az megszokott itt a létramászástól. Egy gyönyörű szép szőnyeget vettünk számára, hiszen azt ebben a városban különösen jól tudnak készíteni. Azt terítettük rá, miután a hagyomány szerint kiraktuk a napra, hogy leegyék róla a húst a madarak, majd bekentük zöld festékkel, és betettük a házban lévő megemelt padló alá három kisebb edénnyel és egy csonttörrel együtt. Bezzeg a varázslópapok mellé behalmoznak mindenféle dolgot a sírba, úgyhogy a tetem alig fér el mellettük. Kőedényeket, tartóedénykéket, tegezeket, buzogányfejeket, obszidián tükröket és más értékes

tárgyakat helyeznek melléjük. Őket a gazdagon díszített szentélyekben temetik el. A falak itt festve vannak, a polcokat a termékenység hozó szobrok díszítik, melyek a Világszűz Istennőt ábrázolják.

A teremben sok-sok igazi és agyagszarvan, mivel a szarvasmarha itt a legelterjedtebb állat. A házak között lévő udvarokon tartjuk őket.

A város mellett termőföld helyezkedik el, melyen búzát, árpát, lencsét és borsót termesztünk, amit – a vadászszákmánnyal együtt – a ház kamrájában nagy agyagedényekben teszünk el télire.

A folyó másik oldalán van az óváros. Ott csak néhány nagyon vallásos öregember él (a kb. ötezer főnyi lakosságból alig ötvenen).

Két fő iparággal büszkélkedhetünk: az egyik a textilkészítés, a másik pedig a kerámiagyártás. Gyönyörű szőnyeget készítünk, a kerámiából pedig rengeteg dísztelen edényt. Ólomból és rézből díszes tárgyakat, ékszereket, az obszidiánból pedig tükröt tudunk még előállítani, amit messzi vidékekre viszünk és más nekünk hiányzó dolgokra cserélünk.

Sajnos folyamatosan néptelenedik el a városunk a járványoktól meg a szárazságtól. Nekem viszont mennem kell, mert még meg kell nézmem a szentély falába vésett térképet, ugyanis nehéz megtalálni bármit is a „belvárosban”...

Karas Kristóf, MannA

Az ADSL osztály évek óta működő Író–Olvasó önképzőkörében készült a következő írás.

Dayalína és az erdő szellemei

Morgolia hegyei közt van egy városka. Ezt a városkát Izrotnak hívják, és amilyen pici, olyan mozgalmas. Az emberek munkába rohannak, a gyerekek iskolába vagy éppen ellenkezőleg, hazafelé tartanak. A kis település mellett van Xentoron, a hatalmas erdő. A városka lakói annak ellenére, hogy itt élnek, csak nagy ritkán és jó okkal mennek az erdőbe.

Izrotban lakik egy lány, kinek neve Dayalína. Haja barna és puha selyemként omlik vállaira, szeme szürke és sokatmondóan titokzatos. Ő az egyetlen, aki nem hogy elkerüli, hanem szeret az erdőben lenni. Mindennap iskola után az erdőbe megy, és annak csöndjében egy tisztáson ücsörög vagy fekszik egyedül. Az erdőt kémleli, és lassan már ismeri összes fűszálát, bokrárt és fáját. Dayalína nem szereti a kapkodást, rohanást, ami Izrotban van. Így, amikor csak teheti, elkerüli a városkát. Most is az erdőbeli tisztáson van.

Dayalína felsóhajtott. Felnézett az előtte álló hatalmas fára, és azt kívánta, bárcsak ő is a természet része lehetne, akkor nem kellene értelmetlen dolgokkal foglalkoznia. Az apjával élt már hosszú ideje, anyja meghalt, mikor ő ötéves volt. Sohasem mondták el, hogyan vagy miért. Egy ideig próbálta kideríteni az igazságot,

könyvtárakba járt, hátha talál valamelyik régi újságban egy cikket valami balesetről vagy valami ehhez hasonlóról, de mára már felhagyott vele.

Hirtelen rövid, de erőteljes fény sugározta be az egész tisztást, majd robbanás-szerű hang hasított a levegőbe. Dayalína megijedt, és a hang irányába nézett az égbe. Hatalmas és sötét viharfelhők közeledtek a városka felől, és egyre fenyegetőbben borultak ez erdő fölé. Mivel már őszt volt és az idő egyre hidegebbre fordult, útnak indult hazafelé a már jól ismert ösvényen.

Eközben az Izrot feletti felhők haragosan feketéllettek. A cikázva előtörő villámok egyre gyakrabban és gyakrabban világították meg a városkát. Izrot utcái teljesen kihaltak voltak, egy lélek se mászkált, mindenki a házába húzódott és ott várta a vihar elvonultát. Bár senki se mondta ki, de mindenki érezte, hogy itt valami rossz van készülőben.

Dayalína már egész közel járt a városhoz. Miközben ment, azon gondolkodott, vajon miért nem tudtak előre egy ekkorra viharról, hisz az nem keletkezhet a semmiből. Ekkor elérte a város szélét, és elindult a kanyargós utakon.

„Ahogy végigsétáltam a kihalt utcákon – máskor ezek az utcák teli vannak emberekkel, akik nagy sietségükben nem figyelnek egymásra –, valahogy nyugtalanságot éreztem. Elhaladtam az iskolám mellett, teljesen kihalt volt az is. Végül befordultam az utcánkba, és ekkor megláttam a házunkat. Sokáig csak álltam és néztem, valahogy nem olyan volt, mint eddig, valahogy sötétebb és nyugtalaní-

több. Felnéztem az égre, és ekkor rájöttem, miért érzek így. A vihar közepe pont a házunk felett volt, és furcsamód mint egy forgószél forgott tengelye körül. Ami még ennél is érdekesebb volt, a villámok itt megsokszorozódtak és fényesebben villogtak, mint eddig. Amikor elértem a házat, felmentem a tornáczra és lenyomtam a kilincset. Zárva volt. Kis kotorászás után megtaláltam a kulcsomat a táskámban és halkán kinyitottam az ajtót. Mikor beléptem, hirtelen olyan hatalmas erejű sötétség támadott rám, hogy azt hittem, összeesek. Ám ez nem olyan sötétség volt, mint amilyen egy ablak nélküli szobában vagy egy pincében van. Ezt a sötétséget a lelkemben éreztem, és nem tudtam, honnan ered. Ez a sötétség mindaz volt, ami rossz és gonosz: félelem, harag, önzés és még sok más. Akaratommal legyőzve ezeket az érzéseket – melyek szüntelenül megpróbálták felfalni – végiggyalogoltam a folyosón egészen a dolgozószobáig, ahol apám szokott dolgozni. Ekkor rám tört valami rettenetes sejtélem, elkezdtem félni, de nem tudtam, mitől. Ahogy egyre közelebb értem, a sötétség csak erősödött és a végén már tényleg azzal fenyegetett, hogy agyonnyom, elfelejtek minden jót, és csak a rossz gondolatokat hagyja a lelkemben. Felmerült az is bennem, hogy elfutok, ám hajtott a kíváncsiság: mi vagy ki képes ilyen sötétséget árasztani magából? Mi folyik itt egyáltalán? Elhatároztam, hogy megkeresem apát, hátha ő tudja mi ez az egész.”

A vihar eközben egyre jobban tombolt a falu felett, és mikor már nem tudott tovább sűrűsödni, hangos robajjal megszakadtak a felhők és elkezdett ömleni az eső, de oly hevesen, hogy illet még az izrotiak soha nem láttak.

„Miközben a szobában voltam és azon gondolkodtam, mit tegyek, mivel apám nem volt ott, hirtelen hatalmas robaj hallatszott, beleremegett a ház, és én elestem. Mikor sikerült feltápászkodnom, észrevettem, hogy valami megváltozott a szobában, valahogy nem ilyen volt, mielőtt a vihar dörgése megrázta volna. Körülnéztem és a könyvespolc felé pillantva észrevettem, hogy hiányzik egy könyv. A földön feküdt, és a helyéből gyenge kis zöld fény villódzott. Odamentem. Ahol eddig a könyv volt, ott most a könyvespolc hátuljában egy kis kapcsoló világított. Megnyomtam. A könyvespolc halkán megmozdult, hátracsúszott és oldalra eltűnt a falban. Szájtátva figyeltem, illet még sose láttam, és apám sohasem beszélt erről, pedig elég sokszor jártam ebben a szobában. Az ablakokon beszűrődő kevés fényben megpillantottam egy kovácsoltvas ajtót. Odamentem és megpróbáltam kinyitni. Furcsamód sikerült, és ezen is meglepődtem. A sötétség itt már kezdett elviselhetetlenül szorongatni, már csak az akaratommal tartottam magam. Benéz-

tem, és ekkor olyan dolgot láttam, amit sose felejték el.”

Valahol Izrotban, egy ház titkos szobájában négy férfi állt talárban, amit zöld jelképek ékesítettek, és egy földbe vésett jel mellett a kezüket maguk elé tartva halk, szövegtelen dallamot hallattak. Ám ez a dallam közel sem volt barátságos, inkább ellenséges és hatalomteli. A jelképen egy városka képe rajzolódott ki madártávlatból, ami felett egy hatalmas vihar tombolt, és ahogy a négy alak végezte varázmunkáját, egyre jobban beburkolta a sötétség. Miközben folyt a varázslás, a szoba egyetlen fém ajtaja megnyílt, és egy barna hajú lány nézett be szürke szemeivel. Azonban ahogy meglátta, mi folyik a szobában, megdermedt és csak némán bámulta a mágusokat. A négy alak annyira el volt foglalva, hogy nem vették észre őt. Ám volt még valaki a szobában, aki eddig a sarokban állt és onnan figyelte az eseményeket. Ő is talárt viselt, de ezen nem zöld, hanem piros jelképek voltak és vadul villogtak, ahogy a kis város feletti viharból újból és újból villámok törtek elő. Elragadtatva merült el a varázslatban, így először ő sem vette észre a betolakodót, de aztán mikor felnézett, meglátta és felkiáltott:

– Dayalína?! – majd megindult az ajtó felé.

A lány, aki most feleszmélt csodálkozásából, rájött, hogy veszélyben van. Megfordult és amilyen gyorsan csak tudott, futni kezdett. Végig a folyosón, ki az utcára. Kint ömlött az eső, és ez némileg megnehezítette a látást. Mikor már két ház mellett is elrohant, hallotta, hogy valaki más is kijön az ajtón és futva követi. Nem nézett hátra, csak szaladt, és már azt is tudta, hova. Az erdőbe, mivel ez

volt az egyetlen hely, ahol nem találhatnak rá. Maga sem tudta, hogyan, de az volt az érzése, hogy amit ott látott, nem lett volna szabad látnia, az a négy alak valami sötét dolgot csinál éppen, és erről senki sem tud, csak ő. Minél messzebb ért a házuktól, annál jobban enyhült a sötétség a lelkében, és ebből új erőt merítve még gyorsabban futott. Már majdnem elérte az erdőt, el is rohant az első fa mellett, mikor a sötétség visszatért és most már teljes erejéből lecsapott rá. Elesett.

A szakadó esőből egy alak bontakozott ki, ahogy csendben sétált a lány felé egyik kezét maga elé tartva.

– Nem kellett volna ott járnod... Így most meg kell, hogy öljelek.

Dayalínába megfagyott a vér. Az apja állt előtte fekete talárban, amin vadul villogtak a piros jelképek. Újabb sötét hullámok rohantak át a lelkén, melyek kiváltották régi rossz emlékeit és érzéseit.

– Mielőtt azonban meghalsz, jogodban áll tudni valamit.

Azzal felidézett egy emlékképet a régmúltból. Dayalína az anyját látta maga előtt, aki éppen a kertben szorgoskodott, és minden békés volt. A jelenet ugyanazon ház mellett játszódott, amiben most is laktak, felismerte a fakerítésről. Anyjira valóságosnak érezte és annyira vágyott az anyja után, hogy azonnal oda akart rohanni hozzá, ám ebben a pillanatban egy másik alak is megjelent az emlékképben. Kezében fegyvert tartva, hangtalanul jött egyre közelebb, és mikor lőtávolon belülre ért, célzott. Dayalína anyja mit sem sejtve dolgozott tovább, ezért a lány figyelmeztetni akarta őt a fenyegető veszélyre, de rá kellett jönnie, hogy az emlékeket nem tudja megváltoztatni, és nem tehet semmit sem. Csak csendben nézte, ahogy

megölik az anyját. Most már tudta. Ekkor az emlékkép szertefoszlott, és megint ott volt a szakadó esőben a földön térdelve, előtte apja, aki most szótlánul nézett maga elé.

– Miért? – kérdezte Dayalína az apjától, aki csak ennyit felelt:

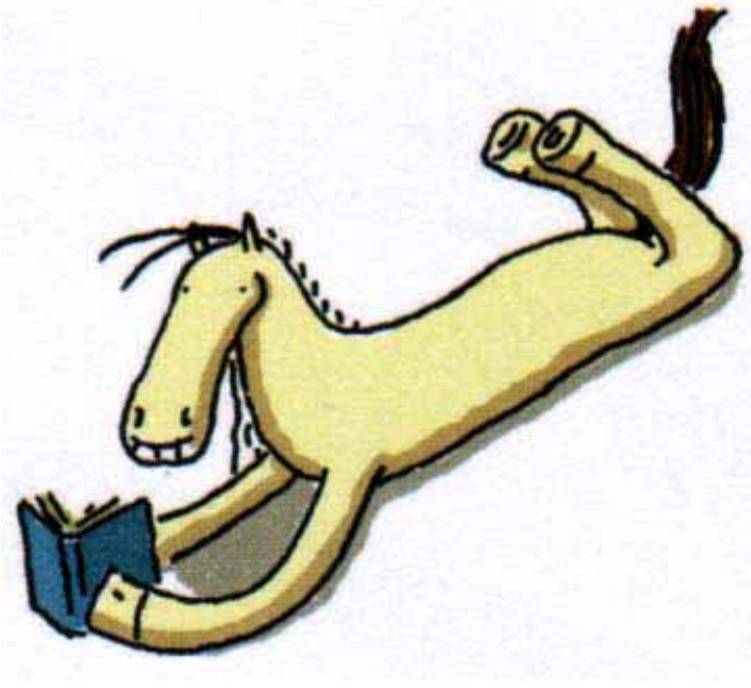
– Túl sokat tudott olyan dolgokról, amikről nem lett volna szabad tudnia, és amikről neked se lenne szabad tudnod – felemelte másik kezét is és hozzátette –, sajnálom – mondta teljesen érzelemmentes hangon, majd fekete derengés vette körül, és Dayalína számára elhomályosodott a világ, ahogy a lelkét emésztő sötétség utat nyitott a halál mezeire.

Szikrázó napsütés volt. A vihar, mely Izrot felett tombolt, eloszlott, és a városkába visszatért az élet. Senki sem tudta, mi ment végbe valójában azon a napon, de hamar el is felejtették, és minden-

ki visszatért újra az élet mindennapos elfoglaltságaihoz. Csak egyvalaki tudta, mi történt. Egy lány. Aki most ott fekszik az erdő közepén, egy tisztáson, és éppen ébredezik.

„Mikor kinyitottam a szemem, nem láttam mást, csak a kék eget és a némán átúszó báránnyelűket. Mikor felültem, vettem csak észre, hogy újból a tisztáson vagyok. Nem érttem. Az előbb még az apám állt előttem, én tehetetlenül feküdtem a sárban, majd minden elhomályosodott előttem. Ami ezután történt, olyan zavaros volt. Hallottam, ahogy apám azt ordítja: „Ez lehetetlen!”, majd egy másik hangot halottam: „Ne féj, vigyázunk rád!”. Ekkor tekintetem a tisztás legnagyobb fájára siklott, és minden világos lett előttem.”

Géhberger Máté, ADSL

Vedd észre a változást!

Hívd elő az új Magyarországot!

A szemünk láttára születik egy új Magyarország.
Az országos fotópályázat célja, hogy ezt a fejlődést,
gyarapodást képekben is megmutassa. Adj képet a változásról!
Indulj az értékes nyereményekért!

Lásd meg. Kapd le. Nyerd meg.

<http://fotopalyazat.nfu.hu>

Új Magyarország
FEJLESZTÉSI TERV

Gála Magyarföld Fatemplomáért

A Magyarföld Faluért Alapítvány képviseletében, az őrségi település lakói és támogatói, valamint a falu templomának felépülésén munkálkodók nevében azzal fordulunk Önhöz, hogy nemes célunkhoz támogatást kérjünk.

A Magyarországi Volksbank nagylelkű adománya biztos alap ahhoz, hogy a templomépítés sikerrel járhat és nagyszerű művészek álltak mellénk, akik jelenlétükkel biztatást és erőt adnak.

Közreműködésükkel jótékonyági gálaműsor készül a Nemzeti Színházban, amelyre ezúton tisztelettel meghívjuk Önt.

Kérjük, hogy jegyvásárlásával támogassa egy őrségi templom felépülését!

A 2009. január 8-án este 7 órakor kezdődő gálaműsor fellépői:

Alföldi Róbert,	Keresztes Ildikó,	Ráckevei Anna,
Ákos,	Kiss B. Attila,	Rudolf Péter,
Blaskó Péter,	László Zsolt,	Sándor György,
Cserhalmi György,	Kováts Adél,	Sebestyén Márta,
Gulyás Dénes,	Lukács Gyöngyi,	Selmeczy György,
Herczku Ági,	Miklósa Erika,	Stohl András,
Héja Domonkos és a Danubia Szimfonikus Zk.,	Murányi Tünde,	Szarka Tamás és Szarka Gyula („Ghymes”),
Hobo,	Nagy-Kálózy Eszter,	Szarvas József,
Honvéd Táncszínház	Nikola Parov,	Szőcs Artur,
(Zsuráfszky Zoltán koreográfiájával),	Neil Young Sétány (Huzella Péter, Rátóti Zoltán,	Tompos Kátya,
Hrutka Róbert és barátai,	Tóth István, Sülyi Péter)	Udvaros Dorottya,
Kálid Artúr,	Pápai Erika,	Varga Klári,
	„Quartett Escualo”,	Wiedemann Bernadette

A gálára szóló jegy szép ajándék lehet az Ön szerettei, kollégái, barátai részére is.

A jegyváltás lehetőségei:

- A Nemzeti Színházban (476-6868) és a színház szervezésén, (Bp.1061 Andrassy út 28. Telefon: 373-0995; 373-0996; 373-0963; 373-0964 e-mailen: szervezes@nemzetiszinhaz.hu) november elejétől. (Áfás számla kérhető.)
- a <http://www.magyarfold-falu.hu> oldalon november 5-től a „Gálaműsor” menü alatt, 6000, 8000, 9000 forintos jegyek rendelhetőek mindazoknak, akik közhasznú alapítványi támogatás címen adóigazolást kérnek a Magyarföld Faluért Alapítványtól az ott megjelölt módon és feltételekkel.

Nagylelkű támogatását ezúton is köszönjük:

Rátóti Zoltán
Magyarföld Faluért Alapítvány
Kuratóriumának elnöke,
Magyarföld Polgármestere

Dr. Takács Melinda
Ügyvéd

PÁLYÁZAT

Janus Pannonius irodalmi és történelmi pályázat

Janus Pannonius ünnepélyes újratemetéséhez kapcsolódva a Szent Mór Katolikus Általános Iskola és Gimnázium – mint a Pécsi Egyházmegye iskolája – a Magyar tanárok Egyesülete szakmai támogatásával pályázatot hirdet a középiskolák 9-12/13. évfolyamos tanulói számára.

A verseny anyaga:

I. Irodalmi esszé kategória:

1. A Búcsú Váradtól című Janus Pannonius-vers fordításainak összehasonlító vizsgálata néhány, szabadon választott fordításszöveg alapján.
2. Janus Pannonius költői hagyományainak továbbélése a XX. századi magyar irodalomban néhány mű elemzésével.

II. Szépirói kategória:

Önálló alkotás, vers vagy kisprózai mű írása az alábbi Janus Pannonius-idézetek motívójára (szépirói kategóriában a pályamunka esetleg több alkotást is tartalmazhat):

1. Más-e vajon festmény-arcunk és más a valódi?
Egy a különbség csak: néma a kép ajaka.
Képmásunk a tükör hívebben vissza nem adja...
(*Andrea Mantegna padovai festő dicsérete – Kálnoky László fordítása*)
2. Ó, te, az ég meg a csillagok egy-ura, Isten-atyánk, nézz,
nézz le, örök hatalom, nyomorult földünkre, szegényre:
bősz Mars dúl mindenfele, hosszú háboruságok ...
(*Békéért – Csorba Győző fordítása*)
3. Az csak a boldog most igazán, az a boldog a földön,
Kit kedves faluján ér el a könnyű idő.
Mert csudajó falun élni – a városi élet unalmas;
(*Marco Giorgionak és Antoniolónak, mikor Scientában nyaraltak – Tellér Gyula fordítása*)

III. Történelem kategória

1. A törökellenes küzdelem kérdéseinek bemutatása Hunyadi Mátyás és Janus Pannonius konfliktusa alapján.
2. A királyi kancelláriától Medvedgrádig. Janus Pannonius diplomáciai pályája és pécsi püspökként végzett tevékenysége.

A történelmi témákhoz szakirodalmi ajánlást az iskola honlapján lehet találni.

A versennyel kapcsolatos további információk a www.szentmor.hu címen lelhetők, ill. Hoffmanné Toldi Ildikótól és Barcza Péterné Körösi Ágnesztől kérhetők a 06-72-514-280 telefonszámon vagy a sztmor@freemail.hu címen.

A jelentkezés, illetve a pályamunkák beküldésének határideje: 2009. február 13.

Aranyképek

- Oldalprofil
- Phallosz Athéné
- A művészettudásnövelő.
- A képzőművészet tapasztalataim szerint fontos.
- A mű rendeltetése szerint festmény.
- A kép rendkívül mozgékony.
- A színek kifejezhetik, hogy mit kell észrevenni a képen.
- Az árnyékolásban csak néhány helyen lehet lehetetlenséget felfedezni.
- Az alkotó a kor sajátosságai miatt és a fejlett eszközöknek, technikáknak köszönhetően olajfestékkel készülhetett.
- Az enyészpontot közepén vagy valamilyen formában találhatjuk.
- A festő valószínűleg olajfestéket használt, és ezt kente fel a vászonra.
- A kép helyszíne valószínűleg egy kastély, ami megfelelő helyszín egy kis hölgy megfestésére.
- Bal kezében egy növényeredetű koszorút tart Dávid feje fölött.
- Jézus nagyon nem normális módon megvilágítva Veronese: A kánai menyegző című képén.
- Szűz Mária kerül eljegyzésre a képen.
- Ha mondjuk egy angyal van a pap helyett kitárt szárnyakkal, és az egész egy hegytetőn zajlik, akkor szerintem sokkal attraktívabb lenne eme remek (Raffaello: Szűz Mária eljegyzése).
- A képzőművészet által alakul ki a korok irodalma.
- Az alma szerepe a trójai mondakörben: Azzal mérgezték meg az öröket, hogy bejussanak.
- Az eposzi hős példaként szolgálhat, erkölcsi és erős.
- Az eposzi hős izmos.
- Az eposzi hős mindig harcos.
- Odüsszeusz egy szigeten van egy nimfával és a szeretetét, szerelmét tartja benne.
- Odüsszeuszék báránynak tettetik magukat.
- Eposz kellékek: isteni sugallat, istenek cselekményei, deus ex, előkészítő játék, téma megjelenítése, lényegre térés, a szövegben soha tölteléksszöveg, a főhős leírása, állandó díszítő jellem, történelmi hűség, párbeszéd, erős, kifejtett mondatok, hangsúlyos verselés, sorfajta, septameter, verslábak – hosszúság.
- A segélykérés: az ellvált (!) költő szabadsághoz folyamodik.
- A versláb egy rész, a sorfajta egészre terjed.
- A hexameter hat versorból álló versláb.
- A különbség az, hogy a bokor-cserje rokon értelmű szavak, míg a nevet-röhög szinonimák.
- A nevet, kacag, röhög hangalakjai is különböznek, és úgymond szinonimák.
- A Föld egy forró lávaként hült le.

Tartalom

IT-jegyzőkönyv.....	2
Sporthírek	6
Angol sarok	8
Irodalmi háziverseny	10
Teremtéstörténetek:	
Peitli Ádám	14
Bakos Lilla	16
Fazekas Júlia	18
HaRibó mesék:	
Hermann Judit napja	20
Szirtes Juli álma.....	20
Tremmel Márk hűtője	21
Karas Kristóf Çatal Hüyükben.....	23
Géhberger Máté szellemei	24
Fotópályázat	28
Gála egy templomért	29
Irodalmi pályázat.....	30
Aranyköpések.....	31

Az illusztrációkat
Baranyai András készítette
(Czigány Zoltán:
Csoda és Kósza című könyvéhez).

2008. december 5-én, délután
tanár-diák meccsek lesznek a Tornaházban,
este pedig **TORNAHÁZI PARTY.**

Kéri a szervezők, hogy akik valamilyen produkciót szeretnének bemutatni,
jelentkezzenek a testkultúra-tanároknál!

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poligráf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Kalina Yvette

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében